

Runica et Mediævalia Editiones

Utgivningsprinciper

Normaliseringar etc.

- i latinsk och lågtysk text trycks *v* och *u* används enligt modern modell (dvs. *v* används för konsonantljud, *u* för vokaliskt ljud och i kombinationen *-qu-*), t.ex. *uultus* → *vultus*
- i *latinsk* text behålles *w* endast i namn; i övrigt återges *w* med *v* eller *u* enligt regeln ovan, t.ex. *wlterior* → *ulterior*
- *w* skrivs som *vu* där detta avses, t.ex. *wlt* → *vult*
- i latinsk och lågtysk text används bokstaven *i* för förlagans båda grafiska varianter *i* och *j*, t.ex. *mej* → *mei*
- i *latinsk* text ersätts *y* med *i*, t.ex. *peyus* → *peius*. Undantag: *y* behålles i förekommande grekiska ord och i namn
- när *y* i latinsk text används för kombinationen *ij* skriver vi *ii*, t.ex. *fily* → *filii*
- alternativen *-ti-* eller *-ci-* + vokal skrivs i *latinsk* text konsekvent *-ci-* + vokal, t.ex. i orden *nacionis* och *ingencia*
- i svensk och lågtysk text återges *y* med två överliggande prickar som vanligt *y*
- i lågtysk text återges tecken med omljudsmarkering som de föreligger i (huvud)förlagan, t.ex. *o* skrivet med överliggande litet *e* eller ett *u* skrivet med överliggande litet *o*
- i svensk text återges alla tecken för "ä" och "ö" med danskt "æ" och "ø"
- i latinska texter upplöses alla förkortningar utan kursiveringar
- i svenska och lågtyska texter upplöses alla förkortningar *med kursivstil*
- särskrivningar i latinska texter (t.ex. *celesti que* för *celestique*) normaliseras i texten och noteras inte i apparaten; detta gäller även vid radscliffe (utan avstavningstecken)
- alla *siffror* återges enligt förlaga
- i övrigt bibehålles medeltida normalskrivningar som dyker upp i texterna, t.ex. *habundanter* för *abundanter*. Om ett ord eller uttryck är svårförståeligt för en modern läsare ska detta förklaras i den kritiska apparaten
- dubbelskrivet, inledande *Ff* återges i latinska texter konsekvent med *F*, t. ex. *Ffilius* → *Filius*

Supplerings- och deleringstecken

- i latinska texter används tecknen < > för utgivarens förslag till *tillägg* (*suppleringar*) i texten och [] markerar det som utgivaren anser ska *tas bort* ur texten
- i svenska och tyska texter används tecknen [] för att markera *suppleringar*

Apparater och referenssystem

Två apparater används: en källapparat och en kritisk apparat. Hänvisningar görs till rader i textugåvan.

- I källapparaten hänvisas till latinska bibelcitater i enlighet med de förkortningar (utan punkter) som används i Weber-utgåvan (*Biblia sacra iuxta Vulgatam versionem*, Stuttgart 1969 och senare upplagor). För förkortningar till kyrkofäder etc. används förkortningssystemet i Corpus Christianorum cont. med. (CCCM) vilka kan laddas ned från http://www.corpuschristianorum.org/series/pdf/Corpus_Guidelines.pdf.
- I den *kritiska apparaten* används förkortningen *cod.* när endast en handskrift är förlaga. *A, B, C* osv. används om flera förlagor finns. *A* ska i sådana fall alltid vara huvudförlaga för ortografi och variation i ordföljd m.m. Apparaten ska i princip utformas i enlighet med följande exempel, men vissa variationer i uttryckssätt mellan de olika utgivarna får anses oundvikliga.

22 ago correxi, ego cod. – 25 nobis] nos B – 33 mee supplevi, om. cod. – 47 exercitativis post corr. ut vid. cod. – 52 theologica] theloyca cod. – 67 bene ex bone corr. cod.

- När originaltext (vänster sida i uppslaget) trycks med en parallellöversättning (höger sida i uppslaget) kan noter rörande innehållet sättas under översättningen.

Kursivering av referenser eller citattecken?

- Kursivstil används endast för *bibeltäma* i predikningar
- Alla andra direkta citat (dvs. när en text i princip ordagrant återges ur annan källa) sätts inom enkla citattecken: ' '.

Claes Gejrot